

‘Is Dodo dodo aan het doen? Groot gelijk, want een schoonheidsslaapje kun je wel gebruiken!’

Ik schrik me rot als ik Anna’s pesterige gezicht boven de balk zie verschijnen. ‘O, wat heb jij gemaakt?’ doet ze overdreven geïnteresseerd. Voor ik ook maar iets kan zeggen, heeft ze mijn onafgewerkte instrument beet en laat ze het ‘per ongeluk’ uit haar handen glijpen.

KLETTERR
kletter **RINKEL**
rammel

De schroefjes en kleppen tolleren rond. Een koperen pijp klettert de ladder af tot op de straatstenen. Woedend wil ik die pestzus wegduwen, maar ze heeft zichzelf intussen al schaterend op veilige afstand gebracht. Terwijl ze er over de kasseien vandoor huppelt, probeer ik de stukken en brokken bij elkaar te rapen. Door mijn tranen heen zie ik plots een paar voeten vlak voor mijn snotterende neus.

'Hoi, ben je de straatstenen aan het tellen?'
Ik kijk recht in een paar vrolijke ogen.
'Ik ben Lys! Mijn ouders zeggen Lisette, maar dat vind ik te lang.'
Meteen op mijn gemak door de heldere stem, reageer ik:
'Dan heb jij nog geluk, mij hebben ze Adolphe-Edouard genoemd!'
Grinnikend hurkt ze naast mij om een klepje op te rapen.
'Dan houden we het toch gewoon op Edo!'

Ik zie Lys bijna elke dag. Eerst kruipt ze over het afgebrokkelde muurtje van de burens en als niemand kijkt, klautert ze snel mijn ladder op. Mijn zussen zouden zo iets nooit doen. Dédèle zit altijd met haar neus in de boeken, en Anna? Die denkt dat ze baas over mij kan spelen. Lys is anders. Zij vindt het niet erg om haar jurk te kreukelen en heeft een eigen tondeldoos om vuur te maken!

